

Durun Durun Biraz

– AytenDirier · 30 Nisan 2009

DURUN! DURUN BİRAZ...

Ayten DİRİER

Aşiret anlayışına dayanan, birliği dinamitleyen "biz-siz" söylemi...
Çoraklaşmış ruhlar, körelmiş yürekler, çiğ düşünce yüklü çamurlu eylemler...
Akla sığmayan, polen ağırlıklı suçlamalar...
Nalıncı keseri gibi her şeyi kendine yontan empati yoksunları...
Durun! Durun biraz...

Ülkemiz binmiş bir alâmete.
Tansiyonlar yüksek mi yüksek.
Satürn gezegeninin negatif etkisi 2012'ye kadar sürecek.
Suçlu uzayda dolansa da biz özümüze dönelim.
Ne oldu bize? Ne yapıyoruz?
Kötüler her yanımızı kuşatmışken, biz sığınaklarımıza kurşun sıkıyoruz...
Durun! Durun biraz...

Ufukta hüzme hüzme süzülürken parlak çağımız, harekete geçmiş iç ve dış düşmanımız.
Aileden devlete çığnenir değerlerimiz...
Biz birbirimizi yerken el ovuşturur karıştırıcılarımız.
Onaltı dense de, daha çok devlet kurup yıkmışız...
Yıkmayı becermeyen düşmanın görevini hep biz yapmışız.
Açın Tarih sayfalarını, görün başa gelenleri...
Durun! Durun biraz...

"İncinsen de incitme" diye belletmiş atalarımız.
"Mazlumun yüreğine kim ki dokuna
Tanrının oku sinesine dokuna." demiş sevgili Yunus'umuz.
Genlerimize kazınan kavga kadar etkili olmasa da bu öğretiler,
Uzun saplı kaşıklar, sevgi yoğunluğumuzu ölçer:
Bir metrelik kaşıklarla yemek yiyebilir misiniz?
Yüreğiniz sevgi doluyrsa sapı ele alır, karşınızdakine yedirirsiniz.
Yüreğiniz çoraksa, kaşığı ağzınıza sokup, sapını karşıdakinin gözüne sokarsınız.
El sıkışmayıp, kinini üst kademelere taşıyanlara bakarak, nerede olduğumuzu anladınız mı?!..

Oysa peygamberimiz, amcası Hamza'nın ciğerini söktürüp ısırın, ezeli ve ebedi düşmanı Hind'i bile bağışlayıp, kin ve kan davasını yönetime taşımamıştı...
Biz ki, mazisi insanlıkla yaşıt, ciddi devlet geleneği olan bir milletiz...
Durun! Durun biraz...

Çoktandır unuttuđumuz önemli hasletlerimizden biri tevazu idi, deđil mi?
Neden sorunlarımızı aleni çözmeye, sırlarımızı gözler önüne sermeye başladık?
Neden benden sonrası tufan demeye başladık?
Yine geçmişten dersimizi alalım:

*Bir adam ,kötü yoldan para kazanıp bununla kendisine bir inek alır.
Sonra yaptıklarından pişman olur ve sevap kazanmak için, ineği Hacı Bektaş Veli'nin dergahına kurban olarak bağışlamak ister.
O zamanlar dergahlar aynı zamanda aşevi işlevi görüyordu.
Durumu Hacı Bektaş Veli'ye anlatıca koca eren :
-"Helal deđildir" diye bu kurbanı geri çevirir.

Bunun üzerine adam, Mevlevi dergahına gider ve aynı durumu Mevlâna'ya anlatır. Mevlâna ise bu hediyeyi kabul eder. Adam aynı şeyi Hacı Bektaş Veli'ye de anlattığını ama onun kabul etmediğini söyler ve Mevlâna'ya bunun nedenini sorar.
Mevlâna şöyle der :
-"Biz bir karga isek, Hacı Bektaş Veli bir şahin gibidir. Öyle her leşe konmaz. O yüzden senin bu hediyeni biz kabul ederiz ama o kabul etmeyebilir."

Adam üşenmez, kalkar Hacı Bektaş dergahına gider ve Hacı Bektaş Veli'ye Mevlâna'nın kurbanı kabul ettiğini söyleyip bunun nedenini birde Hacı Bektaş Veli'ye sorar.
Hacı Bektaş Veli'de şöyle der :
-"Bizim gönlümüz bir su birikintisi ise Mevlâna'nın gönlü okyanus gibidir. Bu yüzden, bir damlayla bizim gönlümüz kirlenebilir, ama onun engin gönlü kirlenmez. Bundan ötürü o senin hediyeni kabul etmiştir."*

Bu olayın yaşandığı tarihten kısa bir süre sonra Mođol İstilasası başladı. Müslümanlara düşman Mođollar, en çok kendilerine karşı koyan Türklere kıydılar. A.Selçuklu Devleti çöktü, Anadolu Türk Birliği parçalandı. Ama iki bilgenin ektiği tohumlar kısa sürede semeresini verdi ve en küçük beylikten bir Cihan İmparatorluğu'na dönüşecek
Osmanlı doğdu...

Böylesi tevazu ve incelikle, birbirlerini yermek yerine yüceltebilmeyi becerebilen, kin gütmeyen, empatisi güçlü birey ve millet olmamız dileđiyle...

Durun! Durun, susun ve düşünün biraz...

*Mevlana ile Hacı Bektaş Veli kıssasını gönderen Zehra Çelik ve Deniz Güneş'e teşekkürlerimle...